

CURIERUL JUSTITIEI MILITARE

DIRECTOR-PROPRIETAR
MAIOR V. CHIRU

PRESEDINTELE COMITETULUI DE REDACTIE
GENERAL

G. PANGRATI

Comisarul Regal al Consiliului permanent de revizie al Armatei

REDACTIA și ADMINISTRATIA:
CLUJ, Strada Dorobanților No. 11

ABONAMENTE: 100 LEI ANUAL

Reclame:
600 Lei Adreasele D-ilor Avoași
1000 Lei Instituțiilor Comerciale

№. 5 și 6. 15/III 1921 și 1 Iunie 1922.

SUMARUL:

Portrete: Maior Cernat Vaschi
Lămuriri Maior V. Chiru
Birourile de Justiția
Militară Oct. Popa
Legislația Franceză V. S.
Rolul Președinților și
Judecătorilor St. Sibianu
Justiția militară) Dr. Maior A. Bozoe
In fosta armată) Dr. Loc. Stan Virgil
Austro-Ungară)
Beția Angelo Stasescu
Indicator Judiciar Maior Chiru
Informațiuni . . .

ATANĂSESCU

PORTRETE

MAIORUL CERNAT

Mărunt îndesat, lat în spete, scurt în gât și mare în cap.

Cel mai reprezentativ model al picturii cubiste.

Chipul patrat, tunică patrată, fața patrată, pantalonii patrați, cismele patrate, întreaga lui ființă un pătrat imens, cadrilat de pătrățele, realizând parcă a patra dimensiune... capacitatea.

La descoperit, volumul unui cub imens, «Don» Colonel Alecu Vladescu fostul Comisar Regal al Corpului de Armată, lăsându-l moștenire unui triunghi »Don» Colonel Georgescu actualul Comisar regal al Corpului de Armată, spre disperarea unei linii, Maiorul Arifeanu, ce visa să fie veselul moștenitor al succesiunii.

Și nenea Alecu: pătruns de înțelepciunea vorbei bătrânești că, „buturuga mică răstoarnă carul mare“ ia încercat tăria, aruncând pe Maiorul Cernat sub roțile „troiciei“ comuniste și a ibăndit.

De doi ani aproape Maiorul Cernat, strânge documente, le coase frumos la dosare, studiază teoriile lui Marx, și a le lui Lenin, scutește de chirii și brană, leota lui Braunștein Troski trimisă în viligiatură în țara făgăduinței, ce e țara noastră, și... caută fraza fericită, cu care să și înceapă rechizitorul! Optzeci și patru de volume a construit din practica comunismului de la noi și să mai poștească apărarea să se războiască cu el dacă îi mai dă mâna.

Cei rămași în urmă cu politica îl acuză că e liberal și cere capul lui „Moșoc“. Conn Mișu Ferichide e supărat că n'a spânzurat încă bolșevicii. „fiindcă joacă după cuu îi cântă guvernul“ și a făgăduit că nu-l va primi în partid de-o demisiona din oștire. Domnul Sterea l-ar înscri în soviet dar nu-l iartă că a fost „Comisar Regal“ iar guvernul, îl mustruluește că nu termină mai grabnic Instrucția. Și nimeni, dar nimeni nu bănuiește că Cernat e omul lui Rakovsky și reprezentantul lui Braunstein la noi!

Dovadă :

De câte ori Troțky trimite miniștrii săi plenipotențiar pe lângă guvernul Moscoviei de la „Jilava“ îi telegrafiază prin fără fir lui Cernat să-i primească cu toate onorurile burgheze, foarte apreciate la Moscova. Cernat se execută prin ambasadorii săi inspectorul Vintilă Ionescu și subinspectorii Gassi și Vladimirescu de la Siguranță.

Inscris în galeria oamenilor celebrii sovietele moscovite ca o adâncă recunoștința pentru serviciile aduse internaționalei, i-au agățat de mult portretul în panoul ce cari au spânzurat ca pe niște icoane, portretele Țarului Nicolae, Împărătesei Elisabeta, Regelui Umberto etc. și au trimis mulți mișionari să-l poștească cu toate onorurile acolo „unde nu este nici durere nici întrestare ci viață fără de sfârșit. Burghejii de la Siguranță nepricepădd cum stă țărășenia, și insensibili față de curtoazia sovietelor, a tuns perciunașii ambasadorilor și iau instalat în palatul subteran al Jilavii, iar bietul Cernat a rămas tot Comisar Regal. Indrășneala burgheziei nepricepută în diplomaticescul meșteșug; a mers până acolo, în cât au nesocotit mandatul special al misionarului Max Goldstein ce venea să decoreze pe Matorul Cernat cu ordinul „Răzbunării“ și violându-i imunitatea plenipotențiară, lau poștit cu toate onorurile la aceiași blestemată Jilavă.

Cernat a înștiințat imediat pe Trotzi și a rămas la postul de onoare ca un brav.

Ochii lui vii și patrați, nasul lui mic și patrat, mustațile lui taete scurt și patrate, fața lui blândă și patrată, mânele lui albe și patrate, sau înălțat spre pătratul cerului în semn de de protestare!

Un singur necaz îi chinue și somnul adică două, întâi burghezia că nu-i recunoaște munca de stan și împiedecă din sistemă și consfințirea de la Moscova și nu-l decreoază, și al doilea, șeful ce-i face morală:

„Fii mai productiv Cernate, uite tu ai un singur proces de doi ani și n'ai isprăvit, pe când Arifeanu are zilnic câte zece procese și termină douăzeci pe zi“.

Dar va răzbuna nedreptatea!

Să găsească, și va găsi . . . fraza fericită și istorică cu care sâ-și înceapă rechizitorul și atunci, o atunci, numai de n'ar veni până atunci „Lupu“ la guvern, că-i prăpădește oițele, de la Jilava.

VASCHY

CURIERUL JUSTIȚIEI MILITARE

REVISTĂ DE DREPT FIIL MILITAR

DOCTRINĂ :: JURISPRUDENȚĂ :: LEGISLAȚIE COMPARATĂ

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ

AUTORIZATĂ DE MARELE STAT MAJOR GENERAL AL ARMATEI CU ORDINUL Nr. 594/1921.

Director Proprietar
MAIOR V. CHIRU
Prim. Com. Reg. al C.6. A.

Președintele Comitetului de Redacție
GENERAL G. PANGRAȚI
Comisarul Reg. al Cens. Perm. de Revizie

Redacția și Administrația
CLUJ
Str. Dorobanților No. 11

ABONAMENT ANUAL LEI UNA SUTA (100 LEI)

Lămuriri

În numerile noastre trecute, colaboratorii noștri, discutând diferite probleme juridice făceau constatări și afirmațiuni, cu privire la delinquenții cetățeni români, streini de neam însă. Sub influența oficiilor de magistrați sau apărători, ce colaboratorii noștri le îndeplinise în timpul frământărilor războiului și după război și a constatărei marelui număr de infactori streini de neam, ce în timpul ocupațiunei unei părți din țara noastră, au pactizat cu dușmanul, împilând și spoliind populațiunea românească băștinase, acești colaboratori făceau aprecieri necruțătoare asupra neamurilor cărora aparțineau cetățenii infractori.

Direcțiunea Dr. Președinte al Comitetului de redacție și Comitetul de redacție al acestei publicațiuni, nu se poate asocia la învinuirile generale aduse de colaboratorii noștri unui întreg neam căruia aparținea infactorii arătați în articolele publicate.

Sub sugestiunea mișcărilor revoluționare provocate în general de streini pripășiți în statele în care sau deslăn-

țuit revoluției, sub influența dureroasei constatări că aceiași streini strecurați și în țara noastră încearcă deslănțuirea aceleiași nebunii și sub impresia actului criminal al atentatului dela Senat, săvârșit de un grup de locuitori români streini însă de neam; colaboratorii noștri scoteau în evidență caracteristica și mentalitatea neamului căruia aceștia aparțin.

De sigur a asocia neamul ovreiesc delinvenților evrei este o greșală, fiindcă nu întregul lor neam poate fi făcut răspunzător de fără delegile indivizilor izolați.

Asupra acestei chestiuni mi a atras luarea aminte un mare român, la stima căruia țin din tot sufletul primul meu dascăl de gazetarie, spunându-mi:

— Nu se poate admite în epoca de civilizație la care a ajuns țara noastră Antisemitismul. Într'o publicație de specialitate, condusă de militari, se face un mare rău țării atacându-se asemeni probleme. Fă statistică și arată-mi sentințele de condamnare a-le evreilor. Care dintre ei au fost condamnați pentru pactizare cu inamicul, dezertare, spionaj etc. Nu vei găsi.

Și marele meu prieten are perfectă dreptate. Nu puteam vorbi de o chestiune evreiască, din punct de vedere legal, al infrațiilor, fiindcă chestiunea evreiască nu mai exista pentru noi. Nu puteam prezenta condamnări pronunțate împotriva elementului evreiesc fiindcă aceste condamnări nu sau produs, binefacerile amnisitei desființând însuși existența faptelor materiale incriminate. Și de sigur, militarii nu au dreptul să atace problema evreiască, spre a nu face rău țării.

Întro revistă de doctrină juridică însă, se poate analiza cu toată libertatea de gândire și cugetare, criminalitatea națională a neamurilor omenești, caracteristica înclinațiilor criminale și diferitelor popoare, fără ca aceasta analiză să fie un motiv de supărare pentru cineva. Spre a dărâma argumentațiunile ce juridic conduc la relevarea înclinațiilor criminale a-le unui popor, naționalii, pot discuta problema obiectiv dovedind contrarul.

Evreii români spre a dovedi loialitatea sentimentelor lor pentru țara noastră ce le-a acordat cetățenia, ei însuși nu pot ridica existența unei chestiuni evreiești, fiindcă sunt români. Ei nu pot pretinde privilegiul ca o naționalitate aparte, ei nu pot avea o presă specială a interesului lor național, fiindcă aceia ce au devenit cetățeni români trebuie să fie români, cu adevărat și trebuie să se împace cu orânduirea socială și organizațiunea noastră de stat sub regimul cărora au primit să devină cetățeni.

Existența unui stat național evreesc, desființează problema evreiască dela sine, fiindcă dă posibilitate tuturilor evreilor, ce s'ar simți evrei în țările de adopțiune să se așeze în țara lor națională, în care și vor putea îngădui orice organizațiune socială dorită.

Cu aceste lămuriri, vom continua înfăptuirea programului nostru, analizând caracteristicile infracțiunilor și pe naționalitățile delinquenților, fiindcă de teama existenței unei chestiuni politice evreiești, nu vom putea tolera ca numărul infractorilor și criminalilor evrei, ca Max Goldsein, Lichtblau, etc. să fie înglobat în statisticile criminalității românești, fără a preciza naționalitățile cărora aparțin criminalii și compara cu procente populațiunii respective.

Maiorul V Chiru

Directorul „Curierului Justiției Militare”.

Birourile de Justiție Militară.

Sistemul centralizator, adoptat de întreaga noastră administrațiune de stat, îngrămădește în mâinile unei singure persoane, datorii și drepturi pe cari în realitate nu le poate exercita.

Lucrările pur mecanice în acest sistem cere un timp material conducătorilor peste puterile lor de muncă, răpindu-le de multeori posibilitatea directivei, conducerii reale. Când activitățile omenești nu erau ajunse la dezvoltarea actuală și când într'un program determinat, o persoană singură putea îmbrățișa toate chestiunile în legătură cu funcțiunea sa sistemul centralizator devenea o necesitate. Astăzi însă, datorita întinderii atribuțiilor se tinde fatal către descentralizare. Sistemul descentralizator nu esclude unitatea conducerii, directiva unitară, realizarea unui program unic în aplicarea unor anumite principii

Conducătorul nu trebuie absorbit de lucrările materiale birocratice, el urmează să dea numai directivele și impulsivitatea necesară organelor sale în subordine, investite cu depline puteri însă, pentru a rezolva singure toate chestiunile ce vor intra în cadrul atribuțiilor lor.

În toate ramurile activităților omenești, prin progresul cultural, s'a impus specializările. De unde până în urmă cu câțiva ani medicii, juristii etc. puteau cuprinde și aplica știința medicală ori legislativă atât cât era cunoscută, astăzi sau specializat și se vor mai specializa pe măsura evoluțiunii și progresului științific. Astăzi avem specialiști: Medici de boale interne, chirurși, mamografi, de boli genitourinare, de copii, de ochii, de nas și urechi, juriști penaliști, specialiști în dreptul comercial, în dreptul civil în dreptul militar etc.

În viața comercială s'a produs aceeași manifestare de specializare, oamenii exercitând comerțul pe specialități. Această evoluție nu a angrenat însă destul organizarea administrativă a serviciilor publice și a rămas încă în viață sistemul centralizator.

În oștire și în legătură cu Justiția militară, vom analiza sistemul actual aplicat, sistem a-le cărui inconveniente urmează să fie îndreptate cu ocaziunea reformelor viitoare în legislația penală militară.

Marile comandamente, pe lângă cari funcționează sau pot funcționa tribunale militare, sunt investite cu anumite prerogative în aplicarea justiției militare.

Multiplele însărcinări atribuite personal comandanților în toate drepturile conducerii marilor lor unități, încărcate și cu atribuțiunile de justiție, dau naștere la o continuă eludare a legii în administrarea Justiției Militare. Și în practica obișnuită, aproape s'a ajuns la un fel de descentralizare ex officio și neîngăduită de lege.

Prin Codul Justiției Militare sunt de atribuțiunea Comandanților marilor unități personal, următoarele însărcinări:

Prin art. 8 C. J. M. și art. 9 același cod, Comandanții marilor unități și numesc Judecătorii și președinții Consiliilor de războiu și Substituții parchetelor, după un tablou întocmit de șefii ierarhici în subordine, conf. Art. 18 C. J. M., ținându-se la curent mutațiile ivite și înlocuind prin ordine de zi date la ocaziune, Judecătorii împiedecați legal de a lua parte la ședințe. Aceste tablouri urmează să fie comunicate de Comandamente Consiliilor de războiu.

În practică, întocmirea tablourilor, stabilirea Judecătorilor, ordinele de zi pentru înlocuirea lor și întreaga comptabilitate a acestei chestiuni, este făcută de Consiliul de războiu și supusă aprobării Comandamentului.

După lege lucrările birocratice ale acestei chestiuni trebuiesc făcute de Comandament și date gata consiliilor de războiu.

Comandamentele după lege sunt ținute să cunoască competența Consiliilor de războiu cu toate variațiunile

acestei competențe, ca în temeiul ei să sezeze cu afacerile ivite, Consiliile lor de războiu.

După art. 93 C. J. M. crimele și delictele, sub pedeapsă de nulitate nu se pot urmări decât pe baza unui ordin de a ceceta dat de Comandant.

Prin urmare la Consiliile de războiu nu pot exista alte lucrări, decât dosarele învestite cu ordine precise de urmărire.

Comandamentele, urmează să studieze plângerile venite, să cerceteze competența, să slăbească calificarea, să întocmească formularul ordinilor de urmărire și să adreseze toate aceste lucrări astfel formate, Consiliilor de războiu

Când ar avea timp material Comandamentele să facă acest complex de operațiuni și toți comandanții, au oare cunoștințele juridice spre a califica în dret faptele materiale aduse la cunoștința lor?

În practică, toate plângerile se trimit Consiliilor de războiu încărcându-le corespondența. Acolo lucrările sunt studiate, întocmindu-se formularul ordinului de urmărire ce cuprinde calificarea juridică a faptului material, sunt apoi supuse semnăturilor șefului de stat major și Comandantului, după explicațiuni verbale asupra cazurilor. fiindcă comandanții au prerogativa legală de a nu deschide acțiunea publică atunci când găsesse cu cale.

Ordinele de urmărire se înregistrează apoi într'o condictă specială ținută la Consiliile de războiu în numele Comandamentului, în loc ca toate aceste cerințe a-le legei să fie aduse la îndeplinire de comandament.

Chestiunea ajunsă la instrucție și raportorii dispunând arestări, Mandatele de arestare trebuiesc supuse comandantilor marilor unități pentru aprobare.

Mandatele neinvestite cu aceste aprobări sunt nule. Prin urmare Comandantul marilor unități, urmează să fie în permanență la dispoziția Justiției în care caz celelalte atribuțiuni de comandament cum ar mai putea fi îndeplinite?

Inspecții, excursii, lipsuri din garnizoană fără lăsarea comenzilor, fac ca aceste mandate de arestări să nu fie investite în timpul prescris cu aprobarea Comandanților marilor unități.

Când cercetările sau terminat și rezultatul lor se înaintează marelor Comandamente, comandanții trebuie să întocmească ordinele de dare în judecată sau de neurmărire după cazuri conf. Art. 103 C. J. M. precizând în drept faptele reținute în sarcina bănușilor și numai pentru cari va urma să fie judecați.

În practică formularele ordinelor de dare în judecată se întocmesc tot de Consiliile de războiu, supunându-se aprobării și semnăturii șefilor de stat major și Comandanților, tot cu explicațiune necesare ca apoi să fie trecute în Coudicile ce sunt ținute în numele și în locul Comandamentelor tot de Consiliile de războiu.

Vin apoi ordinele de convocarea Consiliilor, fixarea termenelor de Judecată, ce cad în atribuțiunile conf. art. 106 C. J. M. Comandamentelor, dar care sunt îndeplinite tot de Consiliile de războiu.

După judecată, când sentințele au rămas definitive se supun iarăși aprobării Comandanților conf. Art. 145 C. J. M. fiindcă aceștia au prerogativa legală a suspendării executării sentinței conf. art. 143 C. J. M.

Și ținând seama de toate aceste îndatoriri legale atribuite Comandamentelor, în raport cu extraordinarul număr de chestiuni deferite instantelor militare, ținând seamă că aceiași chestiune trece prin mâinile Comandanților și ale șefilor de stat major, de cel puțin patru sau cinci ori, vom vedea imposibilitatea materială în aprobarea adlitteram a sistemului centralizator cerut de lege.

Consiliile de războiu sunt în această situațiune încărcate cu o serie întreagă de atribuțiuni streine îndatoririlor legale în dauna celerității rezolvirei afacerilor trimise cercetării și judecării lor.

Lucrările de pură biroucație le absorb cea mai

mare parte a timpului, făcând ca să se întârzie fatal rezolvarea definitivă a chestiunilor.

Comandamentele se indispun, șefii erarhiici sunt supărați. opinia publică nu este împăcată cu incetineala Justiției Militare, înculpatorul suferă, prevențiile se prelungesc și miile de dosare se înregistrează în tot felul de condici firește impuse de lege, fără ca un rezultat practic și imediat să pună în valoare munca enormă, priceperea adevărată și jertfa membrilor parchetelor militare.

După lege când dosarele sar trimite parchetelor militare, complete, cu toate actele întocmite de cei în drept numai pentru instrucție și judecată rezultatele vizibile a le muncii vor fi mult mai mari, cu un efort mult mai neînsemnat și celeritatea va deveni astfel o realitate.

Comandamentele pentru rezolvirea acestor chestiuni nu lucrează decât cu șefii parchetelor. Timpul material întrebuințat de aceștia cu prezentarea aceleiași corespondente de câte patru cinci ori și Comandanților și șefilor de stat major, este foarte însemnat și acest timp este sacrificat în dauna atribuțiunilor lor legale.

În orele de program stabilite de comandamente pentru Justiția Militară, nu se pot nici iscăli mecanic lucrările atât de numeroase, dar cu timpul întrebuințat într'o expunere cât de sumară a faptelor? Și atunci încep peregrinările pe la locuința comandanților, în orele de repaos a-le acestora, și în veșnică luptă cu celelalte servicii cu care se iau la întrecere spre a răpi Comandanților toate clipele de odihnă.

Până se va putea descentraliza Serviciul Justiției Militare, găsindu-se mijlocul de a pune în acord legea cu pesibilitatea aplicării ei, o soluțiune practică și foarte ușor deadus la îndeplinire, se impune

Experiența a fost făcută la corpul 5 Armată și a adus admirabile rezultate practice.

Pe lângă fiecare Comandament de Corp de Armată sau Divizie pe lângă care funcționează vre un consiliu de războiu, să se înființeze printr'o decizie Ministerială

câte un Serviciu de Justiție Militară fie sub această denumire, fie sub denumire de Consilierat Judiciar.

Acest serviciu independent de Consiliul de războiu și făcând parte din Comandament să ia din sarcina Consiliului de războiu biurocrația propriu zisă, descentralizând în același timp și Comandamentele.

Aceste servicii încredințate specialiștilor din Justiția Militară și asimilate celorlalte servicii ce formează compunerea Corpurilor de Armată, ca serviciul de Stat Major Intendența, de geniu, Armanent, Artilerie, Sanitar, Veterinar vor fi asimilate acestor servicii și conduse de un ofițer superior cu ajutoarele necesare.

Aceste servicii de Justiție Militară, vor primi plângerile, vor califica fapetele, vor prezenta lucrările la semnat și vor ține toate scriptele ce privesc Justiția militară în legătură cu atribuțiunile legale ale Comandamentului.

Acest birou sau serviciu, va forma legătura juridică între Consiliile de războiu și comandamente dând astfel posibilitate, Consiliilor de războiu cărora le vor lua din sarcină lucrările streine de atribuțiunile lor, să împlinescă adevărata lor chemare de tribunale militare.

Șefii acestor servicii ar putea fi numiți și investiți cu calitatea de ofițeri ai poliției judiciare capabili de a face cercetări speciale informative înainte ca o afacere să fie diferită Consiliului de războiu.

Bugetul nu ar fi încărcat personalul necesar acestor Consilieri de Juridice luându-se prin detașarea dintre ofițerii Corpurilor de Armată respective.

Cu această soluțiune săr face un pas spre descentralizare și cerințele imperioase ale legii actuale, vor fi aduse la îndeplinire.

Octavian Popa
Magistrat

Legislația Franceză.

Codul de Justiție Militară.

(urmare)

Art. 35. Membrii Consiliilor de războiu, sunt numiți sau înlocuiți precum urmează:

La divizie, de generalul Comandant al Diviziei.

La cuartierul general al armatei, de către comandantul suprem.

La cuartierul general al corpului de armată, de către generalul comandant al Corpului de armată.

În detașament, de către Comandantul aceluia detașament. Dacă nu se găsesc, fie în divizie, în armată, corp de armată, sau în detașamentul unde se formează Consiliile de războiu, un număr suficient de ofițeri de gradul cerut pentru compunerea lor se poate înlocui scoborând scara erarhică, chiar până un grad mai mic de cât cel al acuzatului dacă acesta este necesar, fără însă să poată fi mai mult de cât doi judecători din această categorie.

Și dacă totuși potrivit dispozițiilor paragrafului precedent, nu se pot găsi militari în gradul cerut în compunerea Consiliului de războiu, — al diviziile, corpurilor de armată și detașamen-

telor pe lângă care sau atașat, generalul comandant îi poate lua dintre ofițeri armatei.

În caz de absolută imposibilitate ca generalul comandant să poată forma Consiliul de războiu pe lângă cuartierul său, ministerul de războiu ce va compune consiliul de războiu conform dispozițiilor articolului 21 al prezentului cod, va trimite ofițerul inculpat în fața consiliului permanent de războiu al circumscripțiunii, teritoriale vecine.

Art. 36. Dacă un Mareșal de Franța, sau un general de Divizie comandant de armată sau de Corp de armată, va fi trimis în judecată, din pricina vre unui fapt săvârșit în timpul comandai sale, nici un general ce a fost sun ordinele sale, în armată sau în Corpul de armată, nu poate face parte din Consiliul de războiu.

Art. 37. Articolele 15, 22, 23 și 24 din Codul acesta, sunt aplicabile și Consiliilor de războiu intituite pe lângă Armate,

Noiă. Dispozițiunile Art. 33-37 din ieguiirea franceză, introduse și în Codul Justiție Militare românești sub Art. 31-35, au fost

desființate prin legea din 21 Decembrie 1916, ne mai păstrându-se în legea românească posibilitatea judecării superiorilor de către inferiori.

Vechea lege românească deferea judecarea generațiilor comandanți de armate sau Corpuri de armată pentru cări nu se puteau institui Consilii de războiu formate conform cerințelor legale, Înalței Curți de Casație întrunite în Secțiunei Unite și care erea ținută se aplice Codul Justiției Militare.

Capitolul II.

Despre Consiliile de revizie la Armate.

Art. 38. La cuartierul general al armatei, se înființează un Consiliu de revizie.

Generalul suprem al armatei sau generalul Comandant al Corpului de armată, poate după nevoiele serviciului să mai înființeze câte un Consiliu de revizie pentru una sau mai multe divizii, pentru unul sau mai multe detașamente.

Art. 39. Membrii Consiliilor de revizie se iau dintre ofițerii armatei, corpurilor de armată diviziilor sau detașamentelor pe lângă cari funcționează aceste consilii.

Ei sunt numiți și înlocuiți de către Comandanții acestor armate, corpurile de armată, divizii sau detașamente.

Art. 40. Articolele 23, 24, 27, 29, 30 și 31 din prezentul cod sunt aplicabile și Consiliilor de revizie de pe lângă armate.

Art. 41. Dacă nu se poate găsi un număr suficient de ofițeri de gradul cerut, nici la cuartierul general, nici la armată, corp de armată, divizie, ori pe lângă detașamentul pe lângă care se formează Consiliul de revizie, consiliul va fi compus din trei judecători ce vor putea fi luați, după cum urmează: Președintele dintre Coloneii sau Locotenenți Coloneii. Cei doi judecători dintre șefii de batalioane, escadrone sau maiori.

Funcțiunile de Comisari regali vor putea fi îndeplinite de un căpitan sau un adjunct al intendenței militare.

În toate cazurile, președintele Consiliului de revizie trebuie să fie de un grad cel puțin egal cu al acuzatului.

Capitolul III.

Dispoziții comune celor două capitole precedente.

Art. 42. De câte ori sunt chemate să opereze, armate, corpurile de armată, divizii active sau detașamente de trupe, fie pe teritoriul național, fie în afară, Consiliile permanente de războiu și de revizie ce se găsesc deja organizate în circumscripțiile teritoriale vor judeca toate chestiunile de competența Consiliilor de războiu și de revizie ale Armatei atâta timp cât aceste Consilii ale armatei nu au fost alcătuite conform capitolului unu și doi al acestui titlu.

Rolul Președinților și Judecătorilor Consiliilor permanente de războiu.

I.

Recrutarea și Pregătirea.

În legislația penală militară românească, copiată după legislația franceză, se atribuesc președinților Consiliilor de războiu însărcinări juridice. ce presupun o vastă și specială pregătire, însărcinări de administrare permanentă a Justiției. din analiza cărora funcțiunea de președinte pare că în intențiunea legiuitorului, a fost scutită de orice alt serviciu militar.

În scopul statornicirii unei experiențe măcar, în lipsa unei culturi de specialitate, legiuitorul a hotărât prin Art. 6 C. J. M. un stagiu de cel puțin șeșe luni în funcțiune, putând fi schimbați într'un termen mai mic, numai dacă nu mai fac parte din circumscripțiunea Comandamentului pe lângă care funcționează Consiliile de războiu.

Dezideratul acesta legal, pare să fi avut la bază ideia generoasă a legiuitorului de a crea în armată un corp special de magistrați capabili de a înțelege și aplica legile cu toată complexitatea formelor de procedură a căror nerespectare conduce totdeauna la anularea sentințelor pronunțate.

În ultimul timp, toți ministri de războiu și în special actualul ministru, Domnul General de Divizie Rășcanu sau ocupat mai deaproape de instituția Justiției Militare, acordându-i o deosebită sollicitudine prin permanetizarea parchetelor militare, concentrarea la aceste instituțiuni a ofițerilor cu studii Universitare de drept și sprijinirea ofițerilor studenți să-și termine studiile de specialitate.

Dacă prin aceste măsuri fericite sa ajuns la formarea unor parchete militare bine pregatite și capabile să-și împlinescă datoria cu competență și să de a rezultate multumitoare pentru început, pentru partea cea mai importantă din mecanismul Justiției Militare. Judecătorii și Președinții Consiliilor de războiu, nu sa făcut aproape nimic.

Vom analiza atribuțiunile prevăzute de lege, judecătorilor și Președinților, spre a se vedea marele rol ce li sau încredințat de leguitor și felul cum se achită în realitate de aceste atribuțiuni, spre a se putea lua măsuri de îndreptare în viitor.

Consiliul permanent de războiu, normal și pentru judecarea celor mai frecvente pricini se compune conform Art. 10 C. J. M. dintr'un Colonel Președinte, doi Maiori și doi Căpitani judecători.

Numirea acestora, va fi făcută de Generalul Comandant al Corpului de Armată, după un tablou întocmit pe grade și vechine. după recomandățiunea șefilor erarchiei, tablou ținut la curent cu mușățiile ivite. Art. 18 C. J. M.

Recomandarea cerută șefilor erarchiei va avea la bază aptitudinile ofițerilor, cențul lor moral și intelectual, puțerea de pătrundere și înțelegenta ofițerilor propuși spre a putea fi judecătorii semenilor lor.

Tablourile acestea devin obligatorii și cei înscriși în ordinea înscrierei, sânt judecătorii de drept ai deliquenților căzuți în competența Consiliilor de războiu. Ei nu pot fi înlocuiți decât după anumite forme, în anumite circumstanțe, întru cât în însuși textul constituției se ordonă că nimeni nu poate fi sustras judecătorilor lui naturali.

Recomandările acestea nu pot exclude de cât ofițerii aflați sub bănueli penale, bolnavi sau incapabili, cărora li sau cerut îndepărtarea din armată și aceasta până la soluționarea pricinilor lor. Asupra celorlalți ofițeri nepuțându-se face rezerve, atâta timp cât în potriua lor nu există o imputabilitate precisă. Nici un șef nu poate

face rezerve asupra sūbalternilor săi decât din momentul stabilirei unor fapte desonorante și până în clipa soluționării lor. Incolo, toți ofițerii vor fi înscriși în tablo-urile de judecători, fără nici un fel de preferință și în fatala ordine a vechimei.

Aceasta este situațiunea și în drept și în fapt. Dar, toți oamenii fără nici o selecțiune pot avea aptitudinile speciale cerute și de leguitor și de firea lucrurilor, oficiului de judecător?

Toți oameni pot avea răbdarea necesară magistratu-lui, toți oameni pot avea puterea de pătrundere în anali-zarea psihologică a înfractorului, complexitatea cunoștințe-lor generale și speciale în studiul determinării unei în-fracțiunii. Inteligență suficientă în controlul deliquentului și spiritul și pregătirea juridică trebuitoare?

Nu, vom recunoaște cu toții, magistratura pe lângă anumite calități native, cere magistratului și o pregătire culturală, intelectuală și sufletească anumită.

Și dacă este așa, toți ofițerii, așa cum trebuie să fie înscriși pe grade și vechime, pot îndeplini oficiul de ju-decători?

Culturi deosebite, straturi sociale diferențiate, edu-cațiuni felurite, ce nu sau putut unifica prin școalele mi-litare și viața de garnizoană ce ea însuși contribuie ca ofițerii să nu aibe toți aceiași mentalitate și aceiași ju-decată.

Școalele militare au nivelat cultura de specialitate și educația ostășească, viața de garnizoană a desăvârșit această pregătire pur militară și toți ofițerii, dar absolut toți conespund și trebuie să conespundă, chemării lor firești. Admirabili militari, au făcut dovada capacității lor reale, în vitejeștile victiilor dobândite în marele războiu.

Li se pot însă pretinde acestor viteji și preocupări streine pregătirii lor speciale?

Și dacă nu, învestirea lor cu atribuțiuni streine acestei pregătiri nu constituie o povară?

Iată de ce, sistemul actual al magistraturei militare nu poate corespunde intențiilor legiuitorului nostru, ce împrumutând principiile unor legistaturi străine, nu a ținut seama de pregătirea comparativă a ofițerilor, de vechimile culturilor și civilizațiilor, de sistemele de administrare a justiției militare în țările de unde a împrumutat legistățiile lor.

Magistrații militari, Președinții și judecătorii instanțelor militare penale, va trebui permanetizați și în prealabil și special pregătiți.

Stelian Sibianu
Avocat

Atelierul Reuniunii Femeilor Române

din jud. Hunedoarei în Deva, primește comenzi de țesături, deocamdată cu materialul celor ce comandă, iar de cusături și cu materialul propriu.

A se adresa la dir. Atelierului în Deva, școala civilă de fete

Justiția Militară în fosta armată Austro-Ungară

Codul Penal Militar

(Urmare.)

Agravările pedepsei de reclusiune.

Art. 36. Pedepsa cu reclusiunea se poate agrava:

- a) prin lanturi
- b) prin reducerea hranei
- c) prin dormitul pe scânduri
- d) prin pedeapsa corporală
- e) prin închisoare celulară
- f) prin închisoare celulară în-tunecată,

g) prin expulzarea dintr'o localitate d strict sa țara imperiului,

h) prin expulzarea din imperiu după împlinirea pedepsei.

Notă. Referitor la a) vezi nota dela art. 25; relativ la d) vezi nota dela art. 20.

a) Prin fiare

Art. 37. Inlocuit prin Ord. Circ. al Min. de Răsb. No 4554 din 22 Dec. 1868.

b) Prin post.

Art. 38. Ambele grade ale pedepsei cu reclusiunea se pot agrava prin post în felul, că condamnatul primește în decurs de câteva zile numai pâine și apă, însă aceasta agravare poate avea cos numai cu intreruperi de câte o zi și nu mai mult de trei ori într'o săptămână.

Notă. Acei indivizi cari după împlinirea pedepsei privativă de libertate sunt datori a se continua serviciul activ, și nu se slă-

bească prin aplicarea prea deasă a postului.

Art. 39. Agravarea curegim special consistă în acea, că condamnatului îi să dă ca pat numai scândură goală; însă aceasta poate avea loc numai cu intreruperi de câte o zi și nu mai mult de trei ori într'o săptămână.

Notă. Agravarea cu post și cu regim special se poate aplica și întruna și aceeași zi.

Art. 40. Abrogat prin art. 6 al legea din 5 Dec. 1868.

Art. 41. Inchiderea în închisoare celulară nu va putea dura neîntrerupt mai mult de o lună, și după aceea se va putea aplica din nou numai după trecerea unui interoal de o lună. De-altcum și sub durata acesteia condamnatul se va vizita cel puțin de două ori pe zi de către unul din persoanele de pază ale închisoarei și îi se va da o ocupație potrivită lui.

Art. 42. Inchisoarea celulară în-tunecată nu va putea dura mai mult de trei zile și după aceea se va putea aplica numai după trecerea unui interval de o săptămână, iar într'un an în total cel mult până la 30 zile.

c)

d) Prin pedeapsa corpului.

e) Prin închisoare celulară

Inchisoarea celulară în-tunecată

g) Expulsarea dintr'o localitate district sau țara imperiului. *Art. 43.* Expulzarea dintr'o localitate, district sau țară a imperiului după împlinirea pedepsei, se va putea pronunța sau pe timp determinat sau cu considerare la calitatea crimei, și la împrejurări, pentru totdeauna, în acele cazuri, când siguranța publică și bunele moravuri o pretind.

Expulzarea însă nu se poate aplica militarilor în activitate, precum nici în regiunile grănicerești la grănicerii indigeni (*Art. 69*).

Notă. Nu se vor putea expulza individul condamnat din localitate, unde este legalminte competent (domiciliat).

h) Expulsarea din imperiu. *Art. 44.* Expulzarea din imperiu poate avea loc numai în contra acelor criminali, cari sunt străini și din acestia numai contra acelor cari sau nu sunt obligați sau nu sunt apți la serviciu militar după împlinirea pedepsei. Expulzarea va trebui totdeauna să se estindă asupra tuturor țărilor a imperiului austriac.

Consecințele legale ale: a) pedepsei: cu moarte prin strangulare. *Art. 45.* Condamnarea la moarte prin strangulare atrage după sine pe deoparte consecințe ce se va pronunța în sentință, pe de altă parte consecințele urmate în puterea prezentei legi după cum urmează:

a) Se va pronunța în sentință totodată în contra ofițerilor și funcționarilor publici criminali și luarea gradului (casațion) (*art. 32*), în contra militarilor neobligați la serviciu destituirea (*art. 33 și 34*), în contra subofițerilor

și alte persoane obligate la serviciu mai mari în grad de cât soldatul, degradarea (*art. 35*), mai departe în contra acestor, asemenea și în contra soldaților se va pronunța îndepărtarea din armata imperială și regală (honorabil, jandarmerie) împreună cu pierderea tuturor decorațiunilor și distincțiunilor.

Aliniatul ultim al punct a) nu mai este actual, din cauza încetării regiunilor grănicerești.

b) Dacă criminalul posedă titlu de nobletă indigen, se va pronunța în sentință și pierderea titlului de nobletă pentru persoana sa, dacă însă criminalul posedă titlu de nobletă străin, se va pronunța în sentință că se va pierde recunoașterea titlului de nobletă în ce privește persoana sa atât în armata imperială și regulă (honorabil, jandarmerie), cât și în toate țările imperiului.

Pierderea titlului de nobletă însă nu atinge nici soția criminalului, și nici copii concepuți dinaintea publicării sentinței condamnatorie.

c) Dacă criminalul ar fi investit cu vre-o demnitate la Curte deși fără plată, sau cu vre un grad onorific civil, dacă ar posedea titlu public, grad academic sau demnitate academică, se va pronunța în sentință și pierderea demnității, gradului onorilor sau titlului.

d) Criminalul dela data publicării sentinței rămase definitivă

nu va mai putea încheia vre-un act între vii obligator pentru el, nici nu va putea face testament.

Însă actele și dispozițiile sale anterioare nu și pierde validitatea din cauza pedepsei.

Notă. ad *l*) sub armata imperială și regală se va înțelege armata și marina imperială și regală, ad *d*) acest alimiat a fost scoș din vigoare.

b) pedeapsa la moarte prin împușcare. *Art. 46.* Cu condamnarea la moarte prin împușcare sunt împreunate efectele arătate la al. *a*), *c*) și *d*) din art. 45

Cu excepțiunea îndepărtarea din armata imperială și regală (honvéd, jendarmerie).

Nota. Vezi nota dela art. 45.

c) Recluziunii grele. *Art. 47.* Condamnatul ia recluziunea grea încă este supus consecințelor împreunate cu pedeapsa prin moarte prin strangulare arătate la art. 45, cari parte se vor pronunța în sentință, parte urmează în puterea prezentei legi.

Îndepărtarea din armata imperială și regală (honvéd, jendarmerie) încă se va pronunța numai atunci, dacă vinovatul s'a condamnat la recluziune mai lungă de 10 ani, sau s'a condamnat de repețite ori deși pentru o mai scurtă dărată. Consecința menționată la al. *d*) nu poate trece peste durata pedepsei.

În contra acelor văduve și orfani, cari beneficiază de pensie, ajutor sau indemnitate de creștere (educație) dela Stat, precum și în contra acelor indivizi, cari

beneficiază de întreținere a invalizilor, se va pronunța în sentința condamnatorie la recluziunea grea și pierderea acestor beneficii.

Notă. Îndepărtarea azi nu mai are loc la condamnarea la pedeapsă privativă de libertate. Vezi și nota dela art. 45.

Art. 48. În cazurile de condamnare la recluziunea de primul grad se va pronunța consecințele dela al. *c*) art. 45 și afară de aceasta contra ofițerilor și oficianților — în caz că legea nu ordonă explicit luarea gradului (mai departe în contra militarilor neobligați la serviciu) destituirea, contra subofițerilor și gradeților mai mari decât soldatul, retrogradarea la gradul de soldat (degradarea, art. 35), iar pentru toți pierderea ordenelor sau decorațiunilor, pentru străini însă cu restricțiunea determinată în art. 32.

Se va interzice purtarea crucii de metal a armatei și a insignuila de serviciu militar pentru durată pedepsei, dacă aceste din urmă nu va fi luate conform art. 204.

Cu văduvele, orfani și invalizi întreținuți de stat de regulă (al. 175) se va preceda conform dispozițiunilor cuprinse ca la finea articolului 47. (Dispozițiunile relative la grăniceri din al. întâi acestui articol au fost abrogate.)

Notă. Vezi nota dela art. 20. Abrogat vezi art. 30.

Art. 50. Sunt împreunate cu orice condamnare pentru crimă

d) Primului grad al recluziunii.

Alte consecințe

legale ale de puterea prezentei legi încă
condam- următoarele consecințe:
nare] pen
trucrima

a) Excluderea din redacția responsabilă a (publicațiilor) imprimatelor periodice.

b) Pierderea capacității de a îndeplini funcțiunea de învățător sau judecător, advocatură, funcțiune publică și notar public și de orice reprezentare a părților înaintea autorităților.

c) Pentru preoți scoaterea de la beneficiile materiale bisericesti și pierderea capacității de a mai recâștiga vreodată aceste beneficii fără autorizație expresă a M. S. Împăratului și Regelui.

Afară de aceasta dispozițiunile legilor civile, administrative și bisericesti, cari prevăd și alte consecințe desavantajoase în caz de condamnare pentru crimă, rămân în vigoare.

Notă. Consecințele amintite aici nu se vor pronunța în sentință. Relativ la a) vezi art. 17 din art. de lege XIV. din anul 1914.

Art. 51. Dispozițiuni speciale stabilesc, în ce cazuri se va împărți condamnăție pentru vre-o crimă, la companie de disciplinare (rigoare, corvoadi),

Ordinele speciale vor stabili procedura punerii sub supraveghere polițenească a criminalilor, cari și-au împlinit pedeapsa și vor hotărâ în ce măsură vor contribui la aceasta instanțele judecătorești.

Notă. Companiile de disciplinare s'au suprimat. Ord. Circ. Nr. 470 din 19 Martie 1870 al Min. de Răsb. Secția 4.

Maior Bozac A.
Dr. Lt. Stan Virgil

Stelian Stănescu

Avocat

Specialist în chestiuni militare

Constanța, Strada Cristea Georgeson.

BEȚIA.

Mulțimea crimelor și delictelor ce s'au perindat prin fața censurilor de Răsboi, aveau o bază într'o largă măsură, beția, și după felul cum este redactat articolul 57 c. p. ar urma dela sime ca și beția ar fi o cauză de iresponsibilitate, întru cât ea pierde uzul rațiunii, iar infracțiunea comisă ar fi fost independență de voința controlului.

Părerile penaliștilor asupra iresponsabilității penale a infracțiunii comisă în stare de beție, au fost împărțite. Vidal distinge două categorii de beție prima ce ajunge până la nebunie și poate fi comparată cu alenția mentală și care intră în cadrul art. 64 c. p. fr. (co-resp. 57 c. pen. român) a doua, beția simplă, care la rândul ei după cauza ei, împarte în fortuită, fanțivă sau intențională și voluntară.

Beția fortuită, fiind nevroită și neprevăzută este pusă în prevederile articolul 64 c. p. fr. — 57. c. p. rom.

Beția faultivă adică autorul a băut din înprudența mai mult decât trebuia, sau voluntar dar fără intenția de a comite o infracțiune. Asupra acestei categorii părerile juristilor sunt diferite.

Garofalo în Criminologie t. II. p. 315¹⁾, nu admite ca bețivul să scape de pedeapsă și-l consideră ca și cum ar fi acționat în stare normală condamnându-l ca și cu n nu ar fi băut de loc. Lombroso juăna în observație fenomenele și efectele ei în combatere.

În prima fază a beției sentimentul moralității și al realității nu este șters cu desăvârșire, de și actele comise trebuiesc pedepsite însă indiscutabil că li se vor aplica circumstanțe atenuante.

Dar pentru că autorul suferă de aceasta slăbiciune, pedeapsa ordonată de lege trebuie să fie ispășită într'un arest de corecție, special contra alcolicilor, părere pe cât practică pe atât de necesară și pe cari legislația română trebuie s'o înscrie în articole ei, înființându-se asemenea azile pentru îngrijirea alcolicilor.

Când beția atinge anestezia morală și paralisia puterii moderatoare a voinței, cum spune Vidal, atuncea ar intra în cadrul articolului 57. c. p. rom.

Dar pentru beție va fi pedepsit căci trebuia să prevadă pericolul stării lui de beție, și din punct de vedere penal infracțiunea comisă va fi socotită ca făptuită din neglijență și neprevădere și

¹⁾ Op. Cit. Vidal pag. 318.

pedepsite ca atare de ex: omuciderea, loviturile și rănirile vor fi pedepsite ca onucideri, loviri și răniri prin înprudență sect.

Dacă autorul știe că în urma beției dă naștere la acte violente, în urma cărora ar putea comite infracțiuni, greșeala este mai mare și se apropie de vină și ca atare de asprimea. Legei care-i pedepsește infracțiunea. Dar maximul nu-i se va aplica dacă beția lui nu a fost un stimulent pentru a comite infracțiunea.

Dacă beția este premeditată în vederea comiterii infracțiunii, atunci cea mai mică atenuare a pedepsei va fi inadmisibilă.

În orice caz, afară de cazuri anuite, bețivul trebuie pedepsit cel puțin cu un grad mai jos decât unul pe deplin responsabil.

La noi prin legea monopolurilor cărciumilor beția este pedepsită cu amendă și chiar închisoare când s'a înbătat prin localuri publice.

Beția nefiind prevăzută de lege ca o scuză legală poate face obiectul unui chestiuni? Nu.

Conf. art. 254 scuza are de efect reducerea culpabilității, iar art. 57 ștergerea culpabilitatea, și nu mai existând jurații (Consiliul de Război) răspunzând la întrebarea dacă este sau nu vinovat, răspund și la această chestiune așa că beția nu mai poate face obiectul unei chestiuni separate.

Admitându-se că beția ar putea aduce o atenuare, și cum judecătorii sunt suverani în aplicarea maximului și minimumului, și a circ. atenuante, deciziunea lor ca atare va eși de sub controlul casei? Da. Fiind redusă din chestiuni de fapt. (Cas II. 11 Noembre 80).

În rezumat, trebuie să distingem individul care s'a înbătat pentru că are acest năray, și ulterior au comis infracțiunea și amândouă cazurile de individul care s'a înbătat în vederea comiterii infracțiunii

În primul caz după ex dat de Dl Iulian Teodorescu, când este fabricant de alcool sau a luat alcoolul pentru o altă trebuință, nu l putem pedepsi pentru că beția a fost o cauză independentă de voința lui este tocmai cazul beției forțuite adica nevoiată și neprevăzută.

În cazul al doilea, controversă, părerea predominantă în admiterea circumstanțe'or atenuante, ținându-se în vedere însă în împrejurările și starea socială a infractorului.

În ultimul caz însă, beția poate fi socotită și cu drept cuvânt chiar circumstanța agravantă.

Totul însă este lăsat la facultatea judecătorilor.

Angelo Stătescu
advocat.

INDICATOR JUDICIAR MILITAR

Consiliile de Disciplină.

(Urmare)

Nesupunerea. Am arătat condițiunile cerute de lege pentru existența delictului de nesupunere. — Pentru urmărirea nesupușilor cercurile de recrutare sau Regimentele din care fac parte aceștia constată printr'un proces verbal încheiat în ziua expirării termenului de grație neprezentarea la serviciu a nesupusului, fac mutațiile de nesupunere în foile matricole originale, și prin autoritățile administrative li urmăresc spre a-i prinde.

La prinderea nesupușilor autoritatea ce a reușit să-i aresteze încheie un proces verbal prin care constată sumar împrejurările în care a fost prins nesupusul proces verbal în care să nu se uite și să se treacă arătarea că cel prins a avut cunoștință de ordinul de chemare fie că i-se înmânase acest ordin personal, fie că se afișase pe liste nominale în comuna sa.

Trebue însă să rezulte lămurit și cu dovezile necesare că inculpatul a avut cunoștință de ordin, însă nu a voit să sesuneze.

Cercul de recrutare și la Regimente ofițerul de zi când se prezintă nesupusul ori este adus

de forța publică se încheie un proces-verbal de constatare. După încarcerarea nesupusului ce va va fi ținut la închisoarea Corpului, Cercul de recrutare printr'un ofițer anume însărcinat și la Regimente prin comandantul de companie al unității careia aparține nesupusul și mai bine prin comisarul special al consiliului de disciplină al Corpului se procedează la cercetarea cazurilor ce a determinat pe nesupus să nu se prezinte în termen. Se vor cere informațiuni și se vor controla arătările nesupusului, toate aceste consemnându-se în procese verbale întocmindu-se un dosar, la care se vor atașa întreaga corespondență privitoare chestiunii. Cea mai însemnată parte a cercetării este să se facă dovada neîndoelnică stabilindu-se că nesupusul luase cunoștință de termenul de prezentare — fie că i-se înmânase ordinul de chemare și semnase dovede de primire ce pe cale administrativă fusese înapoiată Cercului de recrutare ori regimentului respectiv; fie că autoritățile locale aduseseră la cunoștință lui sau a familiei lui

data la care urma să se prezinte unității militare arătate.

Când aceste cercetări preliminare sau complectat prin adunarea tuturor dovezilor de culpabilitate se întocmește plângerea Cercurile de recrutare către Marile Comandamente, iar la regimente comandantii de companii cărora li s'au transmis toate actele încheiate, face plângere către comandantii de regimente prin batalioane. Comandantul de Regiment apreciază din cercetarea cazului dacă e locul de a trimite sau nu în judecată pe cel vinovat.

De-și legiuitorul nu statarnicește prerogative speciale pentru comandantii de regimente cu privire la facultatea de a trimite sau nu în judecata consiliilor de disciplină a infractorilor de sub comanda lor, totuși prin analogie cu prerogativele acordate comandanților de mari unități în privința delinquenților de competență consiliilor de război, apreciem că este juridic și legal ca și comandantii de regimente să se bucure de această prerogativă și anume de facultatea ca potrivit hotărârei și voinței lor să trimeată sau nu în judecata Consiliilor de disciplină pe ce vinovați.

Această prerogativă rezultă că a fost acordată de legiuitor și comandanților de regimente întucât în art. 12 Tl. l. iu A. d. se prevede că nu poate judeca Consiliul de disciplină decât după un ordin dat de comandatul de Regiment.

Prin urmare legiuitorul dă posibilitate comandanților de regimente să nu dea ordin de dare în judecată fără de care nu se poate proceda la judecarea unui infactor fără să precizeze în lege ce sancțiuni hotărăște comandantului de regiment ce nu vor dispune emiterea ordinului de dare în judecată, astfel că prin însuși textul art. 12 se lasă la buna chibzuire a comandantului de regiment justiția din Corpul lui.

Este deci absolut necesar ca toți comandantii corpurilor de trupă să judece în prealabil cazul fiecărui infactor de competența Consiliului de disciplină și să hotărască trimiterea vinovatului înaintea judecăței numai atunci când culpabilitatea este reală nu numai aparentă și când va avea convingerea că și judecătorii în fața probelor din dosar vor pronunța o condamnare.

Orice achitare făcută pe baza lipsei de dovezi ce nu au fost prevenite de comandamentul regimentului, slăbește disciplina în corp ca ori și ce condamnățiune nesprijinită pe dovezi reale.

Actele ce formează dosarul trimiterei în judecată a nesuspusului.

1. — Plângerea de dare în judecată concisă, scurtă, sprijinită pe actele din dosar și în care se va arăta indentitatea inculpatului cu starea lui civilă;

împrejurările de fapt în care a săvârșit infracțiunea, mijloacele de apărare invocate de bănuț și cercetate de cei în drept și cererea de iertare sau de trimitere în judecată arătată în încheiere de comandantul companiei sau comandantul cercului de recrutare.

2. — Copie după foala matricolă în care se va arăta ziua chemării sub arme; mutațiile ce au avut loc în urmă după diferitele categorii de nesupuși în ceiace privește termenul. În mutații se va trece în tot timpul termenului de grație cuvântul «Ne prezentat», iar în ziua expirării acestor termene cuvântul «nesupus» cu adnotarea «ordin de zi Nr.» ordin de zi, ce va fi dat după cererea unității respective pe situațiunea înaintată Comandamentului; ordin de zi ce se va atașa în copie certificată la dosar.

3. — Copia ordinului de zi sau a ordinelor de chemare.

4. — Copia ordinului de zi prin care se stabilește poziția de nespus.

5. Dovada că i s'a înmănat ordinul de chemare sau procesul verbal al autorității administrative respective prin care constată afișarea sau ori-ce mijloc de înștiințare a chemării.

6. — Procesul verbal prin care se constată neprezentarea la termen a nesupusului;

7. — Actele încheiate cu urmărirea și prinderea lui;

8. — Procesul verbal de înapoarea din nesupunere;

9. — Procesul verbal de certarea motivelor invocate de ne supus; și în care să se stabilească cu precizie neexistența forței majore.

10. — Toate actele și corespondența cu privire la aceste cercetări.

PLĂNGERI.

Pentru cel chemați în baza legei de recrutare.

România Cercul de Nr. 535
Recrutare Cluj 10 Decem. 1921

Cercul de Recrutare Cluj catre Corpul 6 Armată.

Am onoare a vă raporta că tânărul Valeriu Purcaru din clasa anului 1922, matriculat la Nr. 544 și repartizat în arma Infanteriei pe baza legii de recrutare; fiul lui Ioan și Maria Purcaru din comuna Someșfalău, județul Cojocna de profesie plugar; nu s'a prezentat în termenul de grație acordat de legiuitor, fiind dat nesupus pe ziua de 11 Noemvrie 1921.

Numitul tânăr primind ordinul de chemare Nr. 691 spre a se prezenta la 1 Noemvrie 1921 a eliberat dovada de primire a acestui ordin dovada anexată la dosar.

În ziua de 7 Decemvrie 1921 pe urma urmării înțreprinsă de noi, numitul a fost adus de forța publică, poliția orașului Turda ce la găsit în serviciul fabricii de ciment din acea localitate.

Interogat de noi asupra motivelor ce l-au determinat să nu se supună ordinului de chemare n-*ea* declarat că familia lui fiind săracă și lipsită de ajutor, a căutat să lucreze sub nume ascuns spre a și ajuta familia; de și știa că trebuie să se prezinte la serviciul militar.

Motivale invocate de tânăr neputând constitui cazul de forță majoră arătat de legiuitor suntem de părere că urmează să fie trimis în judecata Consiliului de disciplină.

Cu onoare vă rog să binevoiți intrucât acest cerc de recrutare nu are consiliu de disciplină să repartizați chestiunea la Consiliul de disciplină a unui corp de trupă din localitate.

Tânărul a fost trimis Regimentului 83 Infanterie căruia i-s-a repartizat pentru încorporare și menținerea în supravegare.

Se anexează actele arătate pe varso într'un dosar de 28 zile.

Comandantul Cercului
de Recrutare Cluj.

Maior Vlașca Wilhelm

**Pentru cei angajați de
bună voie.**

România Regimentul No. 3450
83 Infanterie 15 Decembrie 1921

*Compania 5-a către Regimentul
83 Infanteria.*

Am onoare a vă ruga să binevoiți a ordona trimiterea în judecata Consiliului de Disciplină a voluntarului Jerčan Petre, de

ani 19' născut și domiciliat în comuna Bonțita, Județul Cojocna, fiul lui Stan Jerčan și al Anuței de profesiune plugari; numitul făcându-se vinovat de nesupunere. Angajat după toate formele legale, nu s'a prezentat în termenul de grație acordat de legiuitor fiind dat nesupus pe ziua de 11 Noembrie 1921.

Numitului s'a prezentat în ziua de 5 Decembrie 1921, motivând că ar fi fost bolnav la domiciliul părinților săi, unde compania controlând; Postul de Jandarmi respectiv cu adresa No.451 ia care anexează declarațiile părinților ne înștiințează că numitul nesupus lipsește din comuna de două luni. Părinți socotindu-l că ar fi prezent la armată.

Anexând toate actele cercetății; Am onoare a vă ruga să binevoiți a ordona trimiterea numitului în Judecată.

Pe baza ordinului de zi No. 521/921, s'a însumat și se găsește în supraveghere la companie.

Comandantul companiei 5-a

Căpitan Firculescu Anastase.

**Pentru cei aflați în concediu
și alte elemente ale armatei.**

România Cercul de No. 871.
Recruaare Cluj 12 Decembrie 1921

*Cercul de Recrutare Cluj către
Corpul 6 Armată.*

Am onoare a vă ruga să binevoiți a ordona trimiterea în judecata unui Consiliu de Disciplină al unui Corp de trupă din

localitate, a soldatului concediat Oanea Octavian, contingentul 1918, domiciliat în comuna Apahida Județul Cojocna, fiul lui Ilie Oanea și al Reveichi, culpabil de nesupunere.

Numitul soldat chemat la concentrare ordonată de Marele Stat Major General al Armatei cu No. 18575/921 pentru ziua de 1 Noembrie 1921, nu s'a prezentat în termenul de grație acordat de legiuitor, de și a primit ordinul de chemare No. 790/921 pentru care a dat dovada de primire, dovada la dosar. Adus de forța publică cu esă No. 421/921 a Postului de Jandarm

Îclod ce la prins și arestat pe urma intervenției noastre ne-a declarat că fiind angajat la lucru la tâmplarul Radu Ștefan din Iclod, voia să termine lucrul spre a lăsa bani acasă.

Cum acest motiv nu poate constitui forța majoră prevăzută de lege, suntem de părere că numitul este în cazul de a fi trimis în judecată.

Se anexează actele arătate pe verso, adunate într'un dosar de 22 file.

Comandantul Cercului
de Recrutare Cluj.

Major Vlasca Wilhelm

Ioan G. Demetriade

Avocat

București, Strada Dionesie No. 20.

Telefon 40-63.

Consultațiuni zilnice dela 5 la 7 d. a.

INFORMAȚIUNI

Guvernul prezidat de Dn. General Averescu a demisionat fără să se aducă înaintea parlamentului proiectul reorganizării Consiliului de războiu. Noul guvern prezidat de Dn. Take Ionescu, de sigur că însușindu-și această importanță lege, o va prezenta în fața Corpurilor leguitoare, printre primele proiecte de lege.

* *

Comitetul de redacție al revistei noastre și-a mărit numărul prin intrarea în acest comitet a Domnilor: Colonel Macovescu Primul Comisar Regal al Corpului 1 Armată; Colonel Georgescu Primul Comisar Regal al Corpului 2 Armată, Maior Dumitrescu Primul Comisar Regal al Corpului 3 Armată; Colonel Manolache Primul Comisar Regal al Corpului 4 Armată, Colonel Poenaru Primul Comisar Regal al Corpului 5 Armată, Colonel A. Vladescu Primul Comisar Regal al Corpului 7 Armată, Maiorul G. Bonciu Comisarul regal al Basarabiei, și Căpitanul A. Rudăreanu Comisarul regal al Diviziei a IX-a. Cum toți acești ofițeri sânt vechi magistrați militari contribuținea

lor va mări însemnătatea publicației noastre, punând baze temelnice unei literaturi juridice militare.

* *

Comisari regali șefi de parchete au fost întruniți în conferința la Ministerul de războiu în zilele de 1, 2 și 3, Decembrie 1921 sub presedenția D-lui Inspector judiciar general Breșteanu și conducerea deșăterilor fiind încredințată Domnului General Pangrati, Comisarul regal al Consiliului de revizie permanent. Sau discutat toate nevoile întâmpinate în justiția militară și mijloacele unei uniforme interpretări și aplicari a legi.

* *

A apărut importanta revista: Jurispendența Militară, numeile de la 13 la 24, cu următorul sumar: Generalul Ghenea Toma necrolog de Dr general Pangrati, jurispendențe, chestiuni, Discuțiuni juridice. Număr foarte bogat cu care se închee primul an al publicației, se poate procura și de persoanele neabonate, trimetându se administrației în Str. Parlamentului No. 2

București costul lui de lei 60 seasezeci.

* * *

Pentru acoperirea cheltuelilor necesare administrației Justiției Militare, sa admis în principiu aplicarea Art. 133 C. J. M. în toate sentințele de condamnare hotărânduse și quantumul cheltuelilor către stat prin creierea acestui venit neprevăzut în buget Ministerul de războiu, va putea deschide un credit extraordinar pentru sporirea fondurilor de întreținere a Consiliilor de războiu, cărora le necesită înființarea unor biblioteci de specialitate, imprimare, furnituri de cancelarie și mobilier.

* * *

Sa hotărât ca judecătorilor Consiliilor de războiu ai tuturilor corpurilor de Armată să li se plătească cheltueli de trăsură pentru fie care ședința la care vor lua parte. Măsură foarte salutară, sar putea aplica și membrilor parchetelor militare, cărora le lipsesc micile avantaje a le gospodăriei corpurilor de trupă.

* * *

Pe lângă fie care Consiliul de războiu se vor înființa biblioteci juridice speciale, ce vor fi puse și la îndemână apărării, în special în Ardeal, unde Avocații cu-

nosc prea puțin doctrina legislației românești.

* * *

Jurisdicțiunea Consiliilor de Onoare merge cu mare greutate și experimentarea consultării unui prea mare număr de ofițeri în Adunarea generală a ofițerilor, provoacă furtunoase discuțiuni de natură de a slabi disciplina. Colaboratorul nostru avocatul V. Stăncescu va analiza această importanță instituțiune în numerile viitoare.

* * *

Cursurile de drept și legislație întoduse în școala ofițerilor de Administrație de la Oradea Mare vor fi deschise la 26 Decembrie 1921 și vor apare și în suplimentul Curierului Justiției Militare, spre a servi tuturilor ofițerilor și tuturilor elevilor ce se interesează de Justiția Militară.

* * *

În conferința comisarilor regali sa stabilit că prin desființarea titlului doi adițional al codului Justiției Militare aplicabil în timp de războiu, se reinscrie în cod toate dispozițiunile vechei leguiri, suspendate numai, pe timpul aplicării titlului doi. Astfel minoritatea infractorilor Justițiabili de instanțele militare rămâne stabilită de vechiul Articol 192 C. J. M.

LOC REZERVAT PENTRU

CĂRȚILE DE VIZITĂ A LE

DOMNILOR AVOCAȚI

ȘI FIRME COMERCIALE

LEI 500 ANUAL PENTRU DOMNII AVOCAȚI
LEI 1000 ANUAL PENTRU COMERCIANȚI

<p><i>Angelo Stătescu</i> <i>Avocat</i></p> <p><i>Specialist în chestiuni militare</i> <i>Consultanță 9—11, 3—7 (15—19)</i></p> <p><i>Cluj, Piața Cuza Voda 16</i></p>	<p>„POEMELE DESPĂRȚIREI“</p> <p>Poezii de: CONST. RIULET</p> <p>Volum ilustrat. Lei 15.—</p> <p>De vânzare la toate librăriile din țară</p>
<p>„CULTURA POPORULUI“</p> <p>Mare Gazetă populară de educațiune și cul- tură Românească ::</p> <p>Lei 30 anual</p> <p>CLUJ, STR. DOROBANȚILOR 11</p>	<p><i>Dem. D. Stoenescu</i> <i>Avocat</i></p> <p><i>Craiova</i> <i>Strada Gheorghe Chițu No. 6</i></p>
<p>Memoriile unui Comisar Regal</p> <p>de Vasile P. Chiru</p> <p>De vânzare la toate librăriile din țară Lei 10—</p>	<p>BIBLIOTECA SOLDATULUI ȘI A CETĂȚEANULUI</p> <p>Revistă de cultură și educație națio- nală. — 30 lei abonament anual</p> <p>Cluj, str. Dorobanților 11</p>

Banca Centrala pentru Industrie și Comerț S. A.

Sediul: Cluj, Strada Regina Maria Nr. 6—8

Capital Societar: Lei 50.000.000 deplin vărsat
 Rezerve: Lei 16.000.000 :: :: :: ::

Telefon: 133, 329 și 783

Filiale: Alba-Iulia, Arad, Hațeg, Siblu și Turda
 Se ocupă cu afaceri bancare, comerciale, industriale și în consignatie

Colonel N. C. Homoriceanu

fost Comisar Regal la Curtea Superioară și

Consiliul Permanent de Revisiune

Licențiat în drept

Avocat

*Pledează și dă Consultațiuni în afaceri militare în fața
 instanțelor civile și militare*

Consultațiuni zilnice între orele 2—4

București, Strada Frumoasa 37; Telefon 42/50.